

עמ:

עין משפט
גר מצות

[illegible]

מכאן אדם וסבה בהפסד. מימה דכרי
להאי קרא במכה אביו ומה ש
לדברך עלייה וי' לומר דהיקישא לאו מ
לעילא מינה ואש' מי יכח לא נשח אש'
ששלמה דההוא ברואה כתיב כדאיחא
ספ' יואל דופן (מה דף מד: וסס)
לדפי גירסא אחת דברש
ההוא (ביק דף פג:) משמע דההוא
כתיב בחבור כחצירו איירי לתלם להאי
גירסא כדפרשית שס ומייה כפרק
המיתוקס במכה אביו הי' היקישא
דמגל דר חצירי ועוד משמע כפרק
זעירות (כחצור ד' לה: וסס) דמכה
הוא היקישא דקאמר לתלם דבי
החצירי מחאי כדכחל כתיב דילמא
כתיב דמכה כהמה גוסייה
לפלוגי ומשני לא ס"ד דכתיב
במהה שלמה ומהה אדם וימת
הוא היקישא דבי' אש' וז"ל
על גב דמיתקרב ביי' לאוקומי
במהה אביו משום דלא כתיב
ימיה ומת היינו משום דלריקין למדרש
במהה אביו אש'
כמסקנא דנפקא לן בתורה כתיב אש'
נענין מנפס במהה מיתוקס כמה אדם
ברואה אש' דלא כתיב ביה ומת
ומייה קשה דבמקרא נמי מפיק
המיה האם דמוהס דהקס דל אביו
דמיייר בן צמח דכתיב אביו בן
חצירי במכה אביו מדכתיב
הכאה ססס ולא כתיב ומת ובמהה
דחצירי דבר הלמד מענינו דמיה
לעילא מינה דמיייר ברואה
ולדדדן מיייר לענין חצירי במיתה
לענין אביו בחצורה בעלמא וכיון
דכחלה איירי קרא גמרינן ספיר
ממהה במה:

[illegible]

המחשבות וההחלטות אשר הן עושות ופועות בהן
הוא שיהיה להם חלק גדול בלתי נפרד מן המעשה
האשר יעשו. וזהו שיהיה להם חלק גדול בלתי נפרד
מן המעשה האשר יעשו. וזהו שיהיה להם חלק גדול
בלתי נפרד מן המעשה האשר יעשו. וזהו שיהיה
להם חלק גדול בלתי נפרד מן המעשה האשר יעשו.

הנחנקין (לקמן פד:) מוקי
בו לחלק בין דרך ירידה
וא קרא נפקא אלא מקרא
אז במריה מכה נפש בהמה

וְנִתְּנָה לַמַּעֲלָה מִהַ לֵּאמֹר רַבָּא הָאִי רַתִּי
 מִדְּרַבִּי וּמִפְקָא מִדְּרַבִּי
 וּמִכְּבָּה אֲדָם וּמִכְּבָּה
 בִּי יִלָּא חֻלְקָתָהּ בְּהַ בִּין
 לְשִׁאֲנֵי מַתְכוּבִין בִּין רַתִּי
 לְפֻטְרוֹ מִמּוֹן אֱלֵא
 אֲדָם לֹא תַחְלוּק בִּי
 מִמַּתְכוּבִין לְשִׁאֲנֵי מַתְכוּבִין
 עֲלֵיתָהּ לְחִיבֵי מִמּוֹן אֱלֵא
 שִׁשְׁשֵׁי מַתְכוּבִין אֵילִימִן
 חֲדָא שִׁשְׁשֵׁי שִׁשְׁשֵׁי
 אֲמַל לֹה וְקִתְּנִי חֲדָא
 מִמּוֹן וְאֵי בִר קִטְלָא
 לְמִפְטֻרִיהּ מִמּוֹן אֱלֵא
 קִטְלָא הוּא וְלֹא
 מַתְנִי רִצְחָ שִׁשְׁשֵׁי
 פְּטוּרִין ר' יְהוּדָה אוֹמֵר
 כִּלְכֵּל הַיִּסְקָלִין בְּשִׁשְׁשֵׁי
 נִדְוִינִין בְּסִפְקָלָה שִׁשְׁשֵׁי
 אוֹמֵרִים נִדְוִינִין בְּשִׁשְׁשֵׁי
 אֲמַר לֹהֵן ר"ש אֵי
 חֲמוּרָה לֹא נִתְּנָה לְכַר
 אֵילֹו לֹא הִיתָה סִקָּא
 לְמַגְנָף וְלַעֲוִיד עֲבֹד
 ר"ש אוֹמֵר
 גַּמְ' מֵאֵן אַחֲרִים
 שִׁשְׁשֵׁי וְתוֹ בְּהָא לֵי
 אוֹתוֹן לְכִיפָה (סִימֵן בִּי
 שְׂמוּאֵל הַכָּא בְּרַחֲמֵי
 שִׁתְּעַרְבֵי בְּרוּצִים אַחֲרֵי
 רַבֵּנָן סְבִירִי יֵאִין גּוֹמְרִין
 הַלֵּכֵךְ כּוֹלֵן פְּטוּרִין
 לְגַמְרִי נִזְמֵן אֵי כִיֹּון
 כּוֹנֵסִין אוֹתוֹן לְכִיפָה וְ
 דְּכּוֹלֵן אֵלֵא לֹא פִלֵּא
 כִּשְׁוֹר שְׁלֹא גַמְרֵה
 אַחֲרִים שְׁנַגְמֵר דִּינֵן
 כִּמְתַת בְּעִלִּים קֵךְ כִּי
 דִּינֵן שֶׁל שׁוֹר אֱלֵא בִּי
 יְהוּדָה סְבִירֵי כּוֹנֵסִין

אנא דני חוקיה דכמו נחמין
ה"י שאין מתחבין דלהכי
נחמין אשתמיטין דכמו דרך
ינין מנייה ממונא ודאפטריה
לספרה ולפטור מודי מני
סוגג דרך עלייה כמו דרך
כמו שפירשני בשמעתין
דכיון אלא נפציו ור' יהודה
הבונים שמתברר בכן שזור
בזמן הכא דרובא דלאקטורא
אחרים עלייה עסקין
מאי אחרים אשתמיטין
לך לקום אדר' אבהו קאי
שעמא לא פליגי דפטריה
אלא נחמבין בשדורים מעלי
(עד.) דשמע דזור ה"י
חמין יתחוו בזמן נחמבין
בזמן

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

אסון ונתן בסלילים (שמות כא) דמי
מפקא מדרבי ורענן. דרענן מחייבי
זה והרג את זה ורבי מחייב ליה
לא מיחייב ממון ולא מיתת: מכה
אדם ומכה בהמה. לכן הוקשו בהאי

קורא מכה בהמה ישלמה ומוכה אדם ויומא ותשמע בהמה חיוב ממון ויצאדם פטור ממון דכתיב בהמה ישלמה ולא אדם והקיס לך הכחוב פטור לשלומין של אדם לחיוב לשלומין של בהמה מה להלן לא נקמן מפרש ואולי דרך עלייה לא שיך לגמתי גבי בהמה אלא משום דבאדם

אסמכתן ביה חילוק הכורס בשוגג דר' ירודה חייב גלות אבל דר' עוליה דברימו לא דר' פטור מנולת דרביס (ומכרז לה) ויפל עליו וימת דרך הפליה בעינין: **לפטרו ממן**. כלומר חלקתו של שום דבר להטער מן העלמא פלגא אלא בכל דר' רוא דרמייב דרבינן כל מוקין בדיק' (דף כ"ו:) מפלג תחת פלגין לחייב על השוגג ממזד ועל האגסן כלרין ומכא נבמה זק הוא: **אלא מכא ארס**. אין דין פלגין שלמלן הכחוב בן חלוק לשום דא שייחייב ממון אלא כל שעה פטור מממון בין בשוגג ואין נאכיון לפטור ממיתה בין במזיד ומכוון דחייב מיתה: **אלא לפטרו**.

[illegible]

הַמִּכְתִּים אֲזַמְּרִים כְּחֹקִים. שְׂפִירָה חֲמֹרֶה.
[ג:] **בַּח' הֵלֵךְ כְּפִי.** כִּיֹן לֵאמֹר מִיִּרְיֹן
דְּרֹבֵה הוּא. שֶׁלֵּי קִבְּלוּ הַעֲדוּת
אֲזַלֵּי וְיֵאֵכֵל הַדֵּל לֵבֵן נִגְמַר דֵּינִי
מִנְּחָא אֲמַר וְהֵלֵכִי הַעֲדָה (בְּמַדְרָא לֵה):
א

גַּמְרִי דֵּינִי ב'ה'. וְהִשְׁתָּה לְרַבֵּן כֹּלֵן
נִשְׁתָּה ר' יִצְחָק בִּר' מִרְדְּכִי דְכִפְרָה
וְיִחוּ כֹלֵן וְהִשְׁתָּה מֵהֶם דְּרֹבֵה
נִרְסִינִן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר יִשָּׁן אֶחָד
כֹּלֵן פְּטוּרִין מִשְׁעֵט שֶׁאֲחֵרִים בְּנֵי
יְעֻזְרִין פְּטוּר מִזֵּבֵי לֵיהֶם כִּיֹן דְּמֵאִי
שֶׁנִּשְׁתַּעֲרֵב בְּרוֹחִים אֲחֵרִים עֲסָקִין
וְיִאֲקוּמָא ר' אֲבָהוּ בְּלֵדֵם מִקִּי רִישׁ
ר'לִי וּנְכֻשְׁתִּיהוּ דֵּינִיִּדּוּ וְכֵל דְּפִרְשֵׁי
קֵל לֵדִיכָא לְיִמָּר וּנְכֻשְׁתִּיהוּ וְתַעֲ
אֵל עֲשֵׂה הֵנִים בְּנָת אֲחֵת וְתַקִּי מִן
הַקִּבּוּץ

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְחֵן מִדָּן בִּיָּק לֵה.
כְּתוּבָה לֵה. וְלֵה. (ב) וְעִי
תִּשְׁפֹּט לִקְחֵן מִדָּן בִּיָּק לֵה.
הַמִּשְׁפָּטִים. (ג) וְלֵעִל מִטָּ:
(ד) וְשֹׁ. (ה) לֵעִל בִּיָּק
מִדָּן מִה. (ו) וְשֹׁ מִטָּ:
(ז) וְשֹׁ מִטָּ.

תורה אור השלם

1. וְכִי יֵצְאוּ אֲנָשִׁים וַיִּגְנוּ
אֶתְּהָ הָרָה וַיִּצְאוּ יִלְדָּהּ
וְלֹא יִדְעָה אִסּוֹן עָנֹשׁ
יִעֲנֹשׁ כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלֶיהָ
בְּעַל הָאִשָּׁה וְהָתָן
בְּפִלְלִים: שְׁמוֹת כֹּא כֹב
2. וּמִכָּה בְּדַמָּה יִשְׁלַמְנָה
מִכָּה אֶדָם יוֹמָת:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones